

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theophili Bernardini E Societate Iesv De Religiosæ Perseverantiae Præsidiis Libri XI. ...

Bernardin, Théophile

Antverpiae, 1622

9. Quæ ad perseuerantiam faciant.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47032](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47032)

igitur æquum est, vt meticoloso præfidentiores, auxilio sint & præsidio?

Cerrè si seposita prauæ consuetudinis corruptela, & deceptore affectu se quisque consulat, non erit qui neget, cum bonis bonum esse; sepositis ad vitia inuitamentis vitiosos mores effugere; vnà cum currentibus, rapi & currere, longè facilius esse, quàm inter malos esse bonum, inter omnis generis illecebras continentem, inter cessantes, vel etiam in contraria currentes à recto cursu non desistere, non cessare. Ex his autem quod consequens est, confectum volo, vt, si quibus perseverantia est facilis, illa sit Religiosis; si quibus est illa speranda, expectanda, sit sanè Religiosis, quorum vita, vt ne in prauum corrumpi, vtque in recto semper vigere possit, omni præsidiorum genere videtur obvallata. Diuina sunt, à vocatione, à prouidentia Dei, à Beatissimæ Virginis, Angelorum & Sanctorum patrocinio auxilia; diuina, an humana dicant, vel si autem *ἡ δὲ φύσις*, aut *ἡ ἀρετὴ*, quæ à regulis diuinitus inspiratis, quæ à statu, *Id est, ex huiusmano & diuino mixta.* quæ à præpositorum vices Deigerentium gubernatione permanant, & verò humana, quæ confirmant, non desunt plurima, Religiosus ipse conuictus, sacrum domicilium, exempla domestica, occupationes piæ, fermeque præscriptæ: vt lædi nequaquam posse videatur, qui vel vnicum id diligenter cauerit, vt intra sua se munimenta clausum teneat, foras non euagetur incautus.

Magnæ sunt, fateor, & expauescendæ, huius vitæ quasi procellosi maris tempestates, sed macte animo sis, nauem conscendisti, vel veriùs, diuina largitate in eam nauem allectus es, quæ firma compage solui nequit, armamentis & omni commearum genere instructa est, ductoreq; sancto Spiritu, seu lene spirantibus, seu furentibus in aduersa ventis, cursum tenet, portum denique subit. Insanientis igitur mundi procellas, in tua Religionis naui quierè residens, non despectabis tantum, sed & ridens respectabis: ingentes, montium instar, minabuntur vndarum moles, at illis dissilient, & in gracilem spumam dissipatæ vaneſcent: tu verò siccus, integer, intactus nauigatione peracta securo gaudio triumphabis. Sed verbo concludamus, perseverabunt, qui in sua probata & verò proba Religione permanebunt. Vt autem permaneant, facient imprimis quæ sequuntur.

Vide hæc in Plato l. i. de Bono status Relig.

CAPVT IX.

Quæ ad Perseuerantiam faciant.

Sed iam ad enumerationem quorundam, quæ ad perseuerantiam maximè conducunt, veniendum nobis est. Erit quidem, quodd vel alium rerum ordinem, vel alia plura & diuersa nonnemo desideret: sunt enim plurima quæ perseuerantiam muniunt, quippe illi virtus omnis, prudentia om-

nis ancillatur: ideo etiam plurima sunt quæ in illam insurgunt, quidquid parum, nimium, vitiosè appetitur, omnis perturbationum cetera, vis omnis & fraus omnis demonum, solam præ ceteris perseverantiam vel aperta vi demoliri, vel occulta fraude subtrahere nituntur: quiddam quoque in singulis ferme hominum reperitur, quod vel nodosius & prædurius est quàm ut mollem virtutis inferendæ surculum complectatur & foueat; vel ita molle est & tenerum, ut aut primæ tentationis pruinâ emarcescat, aut undecumque inspiratum venenum ita penitus in vitalia recondat, ut illi idem sit emori, quod eiusmodi telo impeti. Iam, id genus hominibus, vel nulla perseverantia est speranda, vel curandum ut prædurum illud molliatur, molle istud & effeminatum duretur. quod hac scriptione nostra si non facimus, annon operam ludimus?

Sanè, si certo numero, certaque ratione, hæc morborum llias comprehendere posset, utiliter in eis perferendis labor noster desudaret: at quomodo de animi morbis id sperare possumus, quod in ipso, licet sensu & manibus attrectetur, corpore nondum perfici potuisse perspicimus? Satis ergo sit nobis, si potissima quædam perseverantiæ firmamenta persequamur, ea videlicet quæ maximè faciunt ad vitam suo in arrepto vitæ instituto securè pacatèque peragendam: quibus animum nostrum si probè instruxerimus, erit unde quibusvis undecumque incurfantibus obistere, eodemque in gradu perstare valeamus.